

§ 6.

Naar en Skatteyder afgaar ved Døden, er hans Bo eller Arvinger forpligtede til at udrede den Del af den ham paalignede Skat, der svarer til Tiden indtil Udlobet af den Maaned, i hvilken han er død; hans efterladte Enke kan derefter ansættes til Skat efter Reglerne for tilflyttede (jfr. § 4).

§ 7.

For enhver Kommune udenfor København tilvejebringes en Skattevedtægt, som Kommunen har at følge ved Ligningen paa Formue og Lejlighed; Sogneraadet gør for Landkommunernes Vedkommende Indstilling derom til Amsraadet, og Kommunalbestyrelserne for Købstæderne og Handelspladserne gøre paa samme Maade Indstilling til Indenrigsministeren. Paa Grundlag af disse Indstillinger og med særligt Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemmer overens, udarbejdes da fælles Skattevedtægter henholdsvis for Amtets Landkommuner af Amsraadet og for Købstæderne og Handelspladserne af Indenrigsministeren. Dog kan der for saadanne Kommuner, hvor særlige Forhold ere til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt.

For saa vidt en skattepligtig er inddragen under Ligningen til personlig Statsindkomstskat for det vedkommende Skatteaar, skal den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, ogsaa lægges til Grund for Ligning af Kommuneskat, hvorved dog bliver at iagttage, at Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, er pligtig at svare Kommuneskat af Bidrag fra denne, medmindre begge have fast Ophold i samme Kommune (jfr. § 1). Ved Ligningen af Kommuneskat kan Indtægt af fast Ejendom for Ejerens Vedkommende ikke ansættes til et mindre Beløb end 4 pCt. af den Kapital, som han ifølge Ejendommens Værdi, jfr. §§ 13 og 14 i Lov Nr. 104 af 15. Maj 1903, maa anses for at have indestaaende i Ejendommen. Hvis Ejendommen i det forud for Ligningen liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) ikke har givet et Overskud, der svarer til den saaledes beregnede Indtægt, bliver det Beløb, hvormed Indkomsten efter foranstaaende er forøget, ikke at forhøje med Kildetillæg efter nedenstaaende Regler. — I Vedtægten kan fastsættes, at Skatteindtægten udfindes ved til Indkomsten at lægge: indtil 50 pCt., for saa vidt den flyder af Kapital, Tiender eller andre bestandige Afgifter; indtil 35 pCt., for saa vidt den flyder af fast Ejendom; indtil 25 pCt., for saa vidt den er Pension, Livrente, Aftægt, Klosterhævning eller lignende; indtil 15 pCt., for saa vidt den er pensionsgivende Indkomst. Dette Tillæg maa være procentvis det samme for alle af samme Kilde flydende Indkomster i samme Kommune. I Vedtægten kan endvidere fastsættes, at den saaledes udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skatteyder kan efter Lejligheden forhøjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 35 pCt. — for Indtægter over 15,000 Kr. 50 pCt. — og indtil 75 pCt., at der i de efter Benyttelsen af Kildeartstillægene fremkomne Indkomster kan fradrages i Købstæderne 85 Kr. og paa Landet 70 Kr. for hvert Barn, der ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke ansættes til selvstændig Skat, samt at Indkomster i Landkommunerne paa 800 Kr. og i Købstæderne og Handelspladserne paa 1,000 Kr. og derunder kunne nedsættes efter Ligningsmyndighedens frie Skøn, dog ingen Sinde saaledes, at Skatteydelsen helt bortfalder. Den ifølge disse Regler udfundne Skatteindtægt beskattes med en for alle Skatteydere fælles Procent, som benævnes Kommunens Ligningsprocent og bliver at offentliggøre og anføre i Skattekvitteringen.

Enhver Skatteyder har Ret til Selvangivelse, saavel af hele sin Indkomst